

[Etusivu](#) > ... > [Rahavaateet](#) > [Varallisuuteen Kohdistuvat Turvaamistoimet Oikeudenkäynnin Aikana EU-maissa](#)
> Gibraltar

Varallisuuteen kohdistuvat turvaamistoimet oikeudenkäynnin aikana EU-maissa

Sisällön tuottaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

Gibraltar

1 Minkälaisia turvaamistoimia on käytettävissä?

Kieltomääräys on tuomioistuimen määräys, jonka nojalla asianosaisen on joko ryhdyttävä tiettyihin toimiin tai pidättäydyttävä tietyistä toiminna. Väliaikainen kielto määräyksen annetaan ennen kanteen käsittelyä oikeudenkäynnissä. Kantaja voi pyrkiä suojaamaan asemansa oikeudenkäynnin aikana tai jopa ennen menettelyn aloittamista pyytämällä väliaikaista kielto määräystä, jolla estetään vastaajaa toimimasta tavalla, joka vahingoittaisi kantajaa.

Kantaja voi myös hakea kahta erityistä kielto määräystä, jos on olemassa vaara, että vastaaja ryhtyy toimiin tuhotakseen todisteita tai tehdäksään tyhjäksi kantajan saaman tuomion. Ensimmäinen on etsintämääräys, jonka mukaan vastaajan on sallittava tiloissaan asiakirjojen tai omaisuuden etsiminen, ja toinen jäädytys määräys, joka kieltää vastaajaa käsittelemästä varallisuutta tai siirtämästä sitä pois lainkäyttöalueelta.

Jos kantaja hakee rahasumman (esimerkiksi velan tai vahingonkorvauksen) maksamista, tuomioistuin voi määrätä vastaajan suorittamaan välimaksun minkä tahansa summan perusteella, jonka vastaaja voi viime kädessä joutua maksamaan, jotta kantajalle ei aiheudu vaikeuksia tuomion saamisen viivästymisen vuoksi.

Vastaajalla voi olla riski, että vaikka kanne hylätään ja kantaja määrätään maksamaan kuluja, kulumääräyksen täytäntöönpano on mahdotonta. Vastaajan suojelemiseksi tuomioistuin voi tietyissä olosuhteissa määrätä kantajan antamaan vakuuden kuluista, yleensä maksamalla tuomioistuimelle summan rahaa.

Ylemmän oikeusasteen tuomioistuimella (*High Court*) on valtuudet myöntää väliaikainen vapautus, jolla tuetaan oikeudenkäyntiä toisella lainkäyttöalueella, jos se on tarkoituksenmukaista. Se voi myös antaa "maailmanlaajuisen jäädytys määräyksen", jota sovelletaan muilla lainkäyttöalueilla olevaan varallisuuteen.

2 Millä edellytyksillä turvaamistoimia voidaan määrätä?

2.1 Menettely

Kielto määräykset (mukaan lukien etsintämääräykset ja jäädytys määräykset)

Kielto määräykset ovat tuomioistuimen määräyksiä. Jos etsintämääräystä tai jäädytys määräystä ei ole annettu, vastaajalla ei yleensä ole velvollisuutta sallia etsintää tiloissaan tai pidättäytyä kadottamasta omaisuuttaan. Etsintämääräystä tai jäädytys määräystä haetaan korkeimmassa oikeudessa (*Supreme Court*).

Hakijan on ilmoitettava täydellisesti ja rehellisesti kaikki olennaiset tosiseikat, joista tuomioistuimen olisi oltava tietoinen (erityisesti silloin, kun hakemus tehdään ilman erillistä ilmoitusta). Lisäksi olisi toimitettava

määräyslunnon, jossa esitetään täsmällisesti tarvittavat toimet.

Väliaikaisten kieltomääräysten osalta hakijan on yleensä annettava ”vastasitoumus” – lupaus korvata vastaajalle kieltomääräyksen aiheuttamat tappiot, jos myöhemmin käy ilmi, ettei kieltomääräystä olisi pitänyt antaa (esimerkiksi koska hakija häviää oikeudenkäynnin).

Hakemus voidaan tehdä ilmoittamatta siitä vastaajalle, jos ilmoittamatta jättämiseen on perustellut syyt. Se voidaan tehdä myös ennen kuin kantaja on täyttänyt kannelomakkeen, jolla pääkäsittely käynnistetään. Muodollista vaatimusta siitä, että hakijalla olisi oltava edustajanaan asianajaja hakemuksen käsittelyssä, ei ole, mutta hakija tarvitsee yleensä oikeudellista neuvontaa ja edustusta tällaisen hakemuksen tekemiseksi.

Kun tuomioistuin on hyväksynyt määräyksen, se on laadittava ja annettava tiedoksi vastaajalle. Tuomioistuimen virkamiehet eivät osallistu väliaikaisten kieltomääräysten tiedoksi antamiseen tai täytäntöönpanoon. Etsintämääräykset on kuitenkin pantava täytäntöön erityismenettelyjen mukaisesti. Niiden tiedoksi antamisesta huolehtii yleensä ”valvova asianajaja”, joka tuntee etsintämääräykset ja on riippumaton hakijan asianajajista. Valvovan asianajajan on selitettävä etsintämääräys vastaajalle ja ilmoitettava vastaajalle tämän oikeudesta hankkia oikeudellista neuvontaa. Valvova asianajaja suorittaa etsinnän tai valvoo sitä ja raportoi etsinnästä hakijan asianajajille.

Välimaksut ja kuluja koskeva vakuus

Välimaksuista ja kuluja koskevista vakuuksista voidaan sopia osapuolten välisellä sopimuksella, mutta ilman sopimusta on tarpeen tehdä hakemus tuomioistuimelle. Hakemus tehdään jättämällä hakemusilmoitus, jota tuetaan kirjallisella näytöllä. Hakemus on annettava tiedoksi vastaajalle, joka voi esittää vastauksessaan vastanäyttöä. Jos tuomioistuin antaa määräyksen, se määrittää annettavan vakuuden tai suoritettavan maksun muodon ja määrän.

Määräysten saamisen kustannukset

Edellä kuvattujen määräyksien hakemista varten ei ole kiinteää kulutaulukkoa. Määräystä koskevan hakemuksen antamisesta peritään kuitenkin erityiset oikeudenkäyntimaksut, jotka riippuvat siitä, annetaanko hakemus vastaajalle tiedoksi vai ei. Tarkat tiedot näistä maksuista voi saada osoitteesta Supreme Court Registry, 277 Main Street, Gibraltar tai puhelimitse numerosta (+350) 200 75608.

Hakija on velvollinen maksamaan asianajajiensa (ja etsintämääräyksen kohdalla myös valvovan asianajajan) palkkiot, vaikka vastaaja voidaan viime kädessä määrätä maksamaan kyseiset kulut.

2.2 Tärkeimmät edellytykset

Kaikki tässä osiossa kuvatut oikeussuojakeinot ovat harkinnanvaraisia, eikä tuomioistuin määrää niitä, jos se katsoo, että ne olisivat epäasianmukaisia tai suhteettomia kyseisissä olosuhteissa. Tuomioistuimet ovat yleensä varovaisempia etsintämääräysten ja jäädytysmääräysten kohdalla, koska ne ovat erityisen ankaria toimenpiteitä.

Väliaikaiset kieltomääräykset

Päätöksessään väliaikaisen kieltomääräyksen antamisesta tuomioistuin tutkii ensin, nostaako kanne ”vakavan kysymyksen, jota on käsiteltävä” (sen sijaan, että kanne olisi ”perusteeton tai kiusanpäiten nostettu”). Jos näin ei ole, määräys hylätään.

Jos kyseessä on vakava kysymys, jota on käsiteltävä, tuomioistuin harkitsee ”etujen tasapainoa”. Tässä yhteydessä kysytään, olisiko pahempaa vaatia kantajaa selviämään ilman kieltomääräystä oikeudenkäyntiin saakka vai pakottaa vastaaja kärsimään kieltomääräyksestä. Ratkaistessaan tätä kysymystä tuomioistuin harkitsee seuraavia asioita seuraavassa järjestyksessä:

- Olisiko vahingonkorvauksen määrääminen riittävä korjaava toimi kantajalle, jos kantaja voittaisi oikeudenkäynnissä? Jos vahingonkorvaukset olisivat riittävät, kieltomääräys hylätään. Jos ne eivät olisi riittävät (esimerkiksi koska kantajalle aiheutunut vahinko olisi peruuttamaton tai muu kuin rahamääräinen), on harkittava vielä seuraavia kysymyksiä.
- Antaisiko kantajan vastasitoumus vastaajalle riittävän suojan, jos vastaaja voittaisi oikeudenkäynnissä?

Jos vastasitoumus suojelisi vastaajaa asianmukaisesti, se lasketaan yleensä kieltomääräyksen eduksi.

- Jos muut tekijät vaikuttavat olevan tasapainossa, tuomioistuin säilyttää vallitsevan tilanteen. Tämä tekijä puoltaa yleensä kieltomääräystä.
- Huomioon voidaan ottaa muita sosiaalisia tai taloudellisia tekijöitä, kuten kieltomääräyksen antamisen tai hylkäämisen vaikutus työllisyyteen tai lääkkeiden saatavuuteen.
- Viimeisenä keinona tuomioistuin voi harkita asianosaisten vaatimusten suhteellisia perusteluja, mutta vain, jos on mahdollista muodostaa selkeä näkemys siitä, että yhden perustelut ovat paljon vahvemmat kuin toisen.

Etsintämääräykset

Etsintämääräys voidaan antaa oikeudenkäyntiin liittyvän näytön tai omaisuuden säilyttämisen turvaamiseksi. Etsintämääräyksen saamisen edellytykset ovat muita kieltomääräyksiä tiukemmat, eikä tuomioistuin anna määräystä, ellei hakija osoita, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- On ilmeisen perusteltua olettaa, että vastaajan perustelut ovat heikommat.
- Menettelyyn johtaneet vastaajan toimet aiheuttavat kantajalle vakavia tosiasiallisia tai mahdollisia haittoja.
- On selvää näyttöä siitä, että vastaajalla on raskauttavia asiakirjoja tai aineistoa.
- On olemassa "todellinen mahdollisuus" tai "todennäköisyys", että asiaankuuluvat asiakirjat tai aineisto katoavat, jos määräystä ei anneta.

Jäädystysmääräykset

Tuomioistuimella on valtuudet antaa jäädystysmääräys, jos se on "oikeudenmukaista ja sopivaa". Jäädystysmääräystä ei anneta, ellei kantaja voi osoittaa, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- Kantajalla on aineellinen kanneperuste, jonka osalta Gibraltarin tuomioistuimilla on toimivalta.
- Kantajalla on "hyvin perusteltu vaatimus" vastaajaa vastaan.
- On perusteltua uskoa, että vastaajalla on varallisuutta lainkäyttöalueella.
- On olemassa "todellinen riski", että vastaaja käsittelee varallisuutta tavalla, joka tarkoittaa, että mitään tuomiota ei voida panna täytäntöön (esimerkiksi hävittämällä varallisuuden tai siirtämällä sen pois sen lainkäyttöalueelta).

Tuomioistuin noudattaa erityistä varovaisuutta ennen kuin se antaa jäädystysmääräyksiä ulkomaisten menettelyjen tueksi, erityisesti jos jäädystysmääräys olisi päällekkäinen tai ristiriidassa sen ulkomaisen tuomioistuimen antaman jäädystysmääräyksen kanssa, jossa pääasian oikeudenkäynti käydään, tai jos ulkomainen tuomioistuin on kieltäytynyt jäädystymisestä varallisuutta.

Tuomioistuin ei anna maailmanlaajuista jäädystysmääräystä, jos vastaajalla on riittävästi varallisuutta lainkäyttöalueella, ja sen on harkittava, voidaanko maailmanlaajuinen määräys panna täytäntöön maissa, joissa vastaajalla on varallisuutta.

Välimaksut

Tuomioistuin voi määrätä vastaajan suorittamaan välimaksun vain, jos vastaaja on hyväksynyt velvollisuutensa maksaa kantajalle rahaa, jos kantajan eduksi on jo annettu tuomio myöhemmin arvioitavasta rahamäärästä tai jos tuomioistuin on vakuuttunut, että kantaja saa oikeudenkäynnissä takaisin "huomattavan määrän rahaa" (tai maanomistusta koskevan kanteen kohdalla maksun vastaajan maankäytöstä). Henkilövahinkotapauksissa maksu voidaan määrätä vain, jos vastaajan vastuun kantaa vakuutuksenantaja tai vastaaja on julkinen elin.

Kuluja koskeva vakuus

Yleisimmät tapaukset, joissa tuomioistuin voi määrätä kantajan antamaan vakuuden, ovat seuraavat:

- Kantaja asuu Euroopan unionin ja Euroopan vapaakauppa-alueen (Islanti, Liechtenstein, Norja ja Sveitsi) ulkopuolella, ja kulumääräystä olisi vaikea panna täytäntöön kantajan asuinmaassa.
- Kantaja on yritys tai muu rekisteröity yhteisö, ja on syytä uskoa, ettei se pysty maksamaan vastaajan kuluja, jos se saa vastaavan määräyksen. (Päätöksessään vakuuden määräämisestä tuomioistuin ottaa huomioon, onko kantajan rahan tai varojen puute aiheutunut vastaajan toiminnasta.)

- Kantaja on vaihtanut osoitetta välttääkseen oikeudenkäynnin seuraukset tai ei ole antanut oikeaa osoitetta hakemuslomakkeessa.
- Kantaja on ryhtynyt varallisuuteensa liittyviin toimenpiteisiin, jotka vaikeuttaisivat kulumääräyksen täytäntöönpanoa häntä vastaan.

Tuomioistuimien antaa määräyksen vain, jos se on vakuuttunut siitä, että se on oikeudenmukaista kaikissa olosuhteissa. Se harkitsee, käytetäänkö vakuushakemusta perustellun kanteen tukahduttamiseen ja onko kanteella kohtuullisen hyvät onnistumismahdollisuudet.

Tuomioistuimella on myös toimivalta määrätä, että vakuuden antaa

- joku muu kuin asianosainen, joka rahoittaa kanteen vastineeksi osasta menettelyn tuottoa tai joka on antanut kantajalle oikeuden nostaa kanteen, jotta vältetään kulumääräyksen saamisen riski
- joku menettelyn osapuoli, joka on ilman perusteltua syytä laiminlyönyt tuomioistuimen sääntöjen noudattamisen.

3 Turvaamistoimien tarkoitus ja luonne

3.1 Minkä tyyppinen varallisuus voi olla turvaamistoimien kohteena?

Väliaikaiset kieltomääräykset

Kieltomääräyksellä voidaan vaatia osapuolta ryhtymään toimiin tai pidättäytymään toimista minkä tahansa tyyppisen varallisuuden suhteen.

Etsintämääräykset

Etsintämääräys edellyttää, että vastaaja sallii pääsyn tiloihinsa, mutta ei salli hakijan hankkiutuvan tiloihin pakolla. Määräyksessä on yksilöitävä tilat, joissa etsintä saadaan tehdä, ja luetteloitava nimikkeet, jotka etsinnän suorittaja voi tarkastaa, kopioida ja poistaa. Määräys voi koskea ainoastaan todisteita, jotka voivat olla merkityksellisiä menettelyssä, tai omaisuutta, joka voi olla menettelyn kohteena tai johon liittyviä kysymyksiä menettelyssä voi tulla esiin.

Vakiomuotoisessa määräyksessä vastaajaa vaaditaan luovuttamaan kaikki määräyksessä luetellut nimikkeet. Jos merkityksellisiä todisteita voidaan säilyttää tietokoneilla, on sallittava pääsy kaikkiin tiloissa oleviin tietokoneisiin, jotta niissä voidaan suorittaa hakuja, ja kaikista löydetyistä merkityksellisistä nimikkeistä on toimitettava jäljennökset.

Jäädymääräykset

Tuomioistuimien voi antaa vastaajan omaisuudesta jäädymääräyksen, jossa kielletään vastaajaa vähentämästä varallisuuttaan lainkäyttöalueen sisällä tietyn arvon alapuolelle, tai määrätä tietyn omaisuuden jäädyttämisestä. Vastaajalla on edelleen oikeus käyttää määrättyjä summia elinkustannuksiin sekä oikeudelliseen neuvontaan ja edustukseen, ja määräyksessä voidaan antaa vastaajalle mahdollisuus käsitellä varallisuutta tavanomaisessa liiketoiminnassa.

Jäädymääräyksen vakiomuoto on ”enimmäissummamääräys”, jossa todetaan, että sitä sovelletaan kaikkeen vastaajan varallisuuteen ilmoitettuun arvoon asti. Se kattaa kaiken varallisuuden, jota vastaajalla on valtuudet käsitellä omanaan, mukaan lukien kolmannen osapuolen hallussa tai määräysvallassa vastaajan ohjeiden mukaisesti oleva varallisuus.

Yleinen tai ”enimmäissummamääräys” kattaa kaiken varallisuuden, muun muassa irtaimen ja kiinteän omaisuuden, ajoneuvot, rahan ja arvopaperit. Määräys koskee myös kaikkea sen antamisen jälkeen hankittua varallisuutta. Siinä voidaan yksilöidä tietyt jäädytetyt omaisuuserät, liikekäytössä oleva varallisuus ja pankkitilit. Yhteistä pankkitiliä ei jäädytetä, ellei sitä nimenomaisesti mainita määräyksessä.

3.2 Mikä on näiden toimien vaikutus?

Vastaajaa varoitetaan siitä, että väliaikaisen kieltomääräyksen noudattamatta jättäminen on tuomioistuimen halventamista, jonka perusteella vastaaja voi joutua vankeuteen tai saada sakkoja tai hänen varallisuuttaan

voidaan takavarikoida.

Ei ole välttämättä tuomioistuimen halventamista, jos kolmas osapuoli antaa vastaajan hukata varallisuutta rikkoen jäädytysmääräystä. Jos jäädytysmääräyksestä tiedon saanut kolmas osapuoli kuitenkin tietoisesti avustaa vastaajaa jäädytetyn varallisuuden hukkaamisessa, kyseinen osapuoli syyllistyy halventamiseen. Hakijan olisi sen vuoksi toimitettava jäljennökset jäädytysmääräyksestä kolmansille osapuolille, kuten vastaajan pankkiireille, kirjanpitäjille ja asianajajille. (Vakiomuotoisessa määräyksessä oletetaan, että tämä tehdään, ja varoitetaan kolmansia osapuolia mahdollisista seuraamuksista. Se sisältää myös hakijan sitoumukset maksaa kolmansille osapuolille määräyksen noudattamisesta aiheutuneet kohtuulliset kustannukset ja korvata niille määräyksen noudattamisesta aiheutuneet vastuut.) Vaikka ne olisivat saaneet tiedon määräyksestä, pankit ja muut kolmannet osapuolet voivat edelleen käyttää vakuus- ja kuittausoikeuksia, jotka on luotu ennen jäädytysmääräyksen antamista.

Jäädytysmääräys ei anna kantajalle jäädytetyyn varallisuuteen liittyviä omistusoikeuksia. Oikeus nostaa halventamista koskeva kante on yleensä kantajan ainoa oikeussuojakeino. Kieltomääräyksen vastainen sopimus on laiton, minkä vuoksi osapuoli, joka tietää sopimuksen rikkovan määräystä, ei mahdollisesti voi panna sitä täytäntöön. Lisäksi tuomioistuin voi joskus antaa erillisen kieltomääräyksen, joka estää vastaajaa tekemästä sopimusta kolmannen osapuolen kanssa. Omistusoikeus voidaan kuitenkin edelleen siirtää laittomalla sopimuksella, eikä siirrettyä varallisuutta yleensä voida periä takaisin, kun sopimus on tehty.

3.3 Mikä on turvaamistoimien voimassaoloaika?

Kun väliaikainen kieltomääräys annetaan osapuolten läsnä ollessa, siinä voidaan todeta, että määräys on voimassa oikeudenkäyntiin, tuomioon tai tuomioistuimen uuteen määräykseen tai tiettyyn määräaikaan saakka. (Jos kieltomääräys on voimassa "uuteen määräykseen saakka", se ei raukea, kun tuomioistuin antaa tuomion, vaan vasta silloin, kun se antaa määräyksen, jolla kieltomääräys nimenomaisesti tai epäsuorasti puretaan.)

Vastaajalle ilmoittamatta annettu väliaikainen kieltomääräys on yleensä voimassa rajoitetun ajan, harvoin enemmän kuin seitsemän päivää, ja sen jatkaminen edellyttää toista tuomioistuimen päätöstä. Kun tuomioistuin antaa kieltomääräyksen ilman ilmoitusta, se vahvistaa yleensä "palautuspäivän" myöhempää käsittelyä varten, johon vastaaja voi osallistua ja jossa se voi riitauttaa määräyksen jatkamisen. Vakiomuotoisessa jäädytysmääräyksessä todetaan, että se on voimassa palautuspäivään tai uuteen määräykseen saakka.

4 Voiko turvaamistointa koskevaan päätökseen hakea muutosta?

Vastaaja tai kolmas osapuoli, johon väliaikainen kiellon tai tekemisveloitteen asettava määräys vaikuttaa suoraan, voi milloin tahansa hakea tuomioistuimelta määräyksen muuttamista tai peruuttamista (joskaan hakemusta, joka liittyy jo täytäntöön pantuun etsintämääräykseen, ei yleensä pitäisi tehdä ennen oikeudenkäyntiä). Ilmoittamatta annettua määräystä koskevassa muutoksenhaussa ei tarvitse odottaa palautuspäivään asti. Vastaajan on ilmoitettava hakemuksesta etukäteen kantajan asianajajille. Hakemus on yleensä tehtävä määräyksen antaneelle tuomioistuimelle, ja sitä käsittelee usein sama tuomari.

Perusteluihin, joiden nojalla vastaaja voi tehdä tällaisen hakemuksen, kuuluvat seuraavat: määräyksen jonkin ehdon täyttymättä jääminen, olosuhteiden olennainen muutos, joka tekee tyhjiksi määräyksen perusteet, määräyksen epäoikeudenmukainen vaikutus, kohtuuton puuttuminen syyttömien kolmansien osapuolten oikeuksiin ja kantajan aiheuttama viivästys kanteen ajamisessa. Jos kiellon tai tekemisveloitteen asettava määräys on saatu ilman erillistä ilmoitusta vastaajalle, määräyksen purkamisen tai muuttamisen perusteena voi olla myös se, että hakija ei ole ilmoittanut olennaisia tosiseikkoja tuomioistuimelle määräyksen hakemisen yhteydessä, sekä puutteellinen näyttö siitä, että välitoimesta määrääminen ilman ilmoitusta olisi perusteltua.

Jos tuomioistuin kumoaa määräyksen, vastaajalla on tällöin oikeus vedota hakijan vastasitoumukseen ja vaatia vahingonkorvausta. Tuomioistuin määrää vahinkoja koskevan tutkinnan (inquiry as to the damages) vastaajan tappioiden selvittämiseksi, mutta sitä voidaan lykätä oikeudenkäyntiin asti tai sen jälkeen.

Tuomioistuimella on myös valtuudet purkaa tai muuttaa välimaksua ja kuluja koskevaa vakuutta koskevia määräyksiä sekä määrätä, että kaikki määräyksen nojalla maksetut rahat tai osa niistä on maksettava takaisin.

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.